

РЕШЕНИЕ

№ 2268

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4949** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във връзка с чл.145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от името на В. К. представляван от адв. А. с пълномощно по делото, против заповед № ДК-02-СО-46/16.05.2009г. на началник сектор „Строителен контрол” (СК) при Столична регионална дирекция за национален строителен контрол (СРДНСК). Заповедта е издадена на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ във вр. с чл. 222, ал.1, т.10 от ЗУТ и с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Надстройка на едноетажна къща“. Жалбоподателят, по изложените в жалбата съображения, моли да се отмени заповедта.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. А. С. оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е депозирана в срок и от адресат на заповедта, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

В жалбата са изложени доводи, че заповедта на началника на сектор СК при СРДНСК е нищожна; че заповедта не съдържа необходимите реквизити; твърди се, че лицето, издало заповедта, не притежава необходимите правомощия да издава заповеди по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ във вр. с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ. В подкрепа на това твърдение жалбоподателят визира овластените лица, изброени в разпоредбата на чл. 225, ал. 1. Жалбоподателят сочи и, че строежът не подлежи на премахване, тъй като по смисъла

на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ в категориите строежи, подлежащи на премахване, са включени само тези от първа до трета категория.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че процесната заповед е издадена от некомпетентен орган в лицето на инж. В. М.. Обратният извод следва от представените по делото заповед № РД-13-182/29.5.2007г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), видно от т. 1.1 на която се предоставя функцията за издаване на заповеди по чл. 225, ал. 1 от действащия тогава ЗУТ на началниците на регионалните ДНСК, и заповед № РД-13-028/19.01.2009г. на началника на ДНСК, с която на инж. В. Й. М. е възложено да замества началника на СРДНСК до завръщане на титуляря.

Неоснователен е и доводът, че заповедта е нищожна поради издаването ѝ на основание чл. 225, ал. 2, т. 2, където е посочено, че на премахване подлежат незаконни строежи от първа, втора и трета категория или части от тях. Цитираната разпоредба в този ѝ вид е влязла в сила на 26.11.2012г., а за периода, в който е издадена заповедта, е действала редакцията ѝ от 2003г., в която няма ограничения за категорията на строежа. Както е посочено в представената заповед № РД-13-380/26.11.2012г. на началника на ДНСК, същата е издадена на основание § 126 от Преходните и Заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (ПЗРЗИДЗУТ), в сила от 26.11.2012г. В него се предвижда започнатите до влизането в сила на този закон производства по премахване на незаконни строежи или на части от тях от четвърта до шеста категория да се довършват по реда на предходния закон. Обжалваната заповед е издадена на 16.05.2009г. и попада в посочения в §126 ПЗРЗИДЗУТ период.

Процесната заповед е издадена с оглед обстоятелствата, описани в констативни актове (КА) № С4-807-I и №С4-807-II от 11.06.2008г., съставени от инж. С. Я. и инж. Ц. Т., приложени в преписката. Посочено е в КА, че при проверката е установено надстрояване на едноетажна жилищна сграда с размери по план ~ 4,25(5,55) x 10.05(3,05) кв. м. със застроена площ ~ 46,68 кв. м., находяща се в урегулиран поземлен имот (УПИ) Х.-14, кв.142, „Зона Б-2“ по плана на [населено място], Район „В.“ – Столична община. Посочва се, че надстрояването е извършено с тухлена зидария, с монтирана термоизолация и покрито с едноскатен покрив от дървена конструкция. Достъпът до надстроеното се извършва с метална стълба, успоредна на външните стени. Посоченият период за изграждане на надстройката е м. 05.2004г. – м. 09.2007г. До момента няма представени одобрен проект и разрешение за строеж.

Жалбоподателят, в декларация от 02.07.2013г. приложена по делото, твърди, че имотът се намира в състоянието, в което е бил закупен. Това твърди и неговият пълномощник по сделката за прехвърляне на собствеността – К. Р.. Подобна декларация е направена и от съседите на имота С. Г. В. и Н. С. Н., в която посочват, че къщата е в същия вид от закупуването ѝ от ищеца, с изключение на направен ремонт за смяна на врати и дограма, поправка на покрив. Показанията на пълномощника на жалбоподателя – К. Р., в качеството му на свидетел, са изслушани в съдебно заседание от 20.11.2013г. Свидетелят отрича да е надстроявана закупената жилищна сграда от момента на закупуването ѝ. Тези показания съдът в настоящия състав възприема като последователни и съответни на съдържанието на декларацията от С. В. и Н. Н., посочена по-горе. Декларацията е съставена преди извършване на проверката и поради това съдът в настоящия състав приема, че тя обективно отразява фактите, без да е създадена с цел преодоляване констатациите на проверяващите. Същата е била

представена с възражение по КА, но не е обсъдена от административния орган в мотивите на процесната заповед. На основание чл.171, ал.1, изр.1 АПК, като част от административната преписка тя има сила и пред съда, тъй като представлява писмено сведение от трети лица – редовно доказателствено средство измежду посочените в чл.39, ал.1 АПК. Съдържането ѝ изцяло съответства на свидетелските показания, изслушани пред съда, съгласно които не е извършвано надстрояване, а само поставяне на липсваща дограма. В тази връзка следва да се посочи и, че не се установява по делото, въз основа на какви данни в КА е посочен периодът на извършване на строителството. Налице са индикации, че това е направено въз основа на сигнали от съседи, но такива не се намират в преписката.

При така установените обстоятелства, съдът в настоящия състав приема, че не е доказано извършването на процесния строеж - „Надстройка на едноетажна къща“, а следователно, безпредметна е преценката относно неговата законосъобразност. Доводите и ангажираните доказателства относно липсата на преводач при извършване на нотариалния акт, с която жалбоподателят е придобил имота, както и подаването на заявление за узаконяване на партерен етаж, съдът намира ирелевантни и поради това не обсъжда.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е постановена от компетентен орган и в установената форма; при издаването ѝ обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като административният орган не е изпълнил задълженията си по чл.35 и чл.36 АПК да изясни в пълнота релевантните обстоятелства. В резултат, заповедта се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 510 (петстотин и десет) лева, от които 10 лв. държавна такса и 500 лв. платен хонорар за адвокат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № ДК-02-СО-46/16.05.2009г. на началник сектор „Строителен контрол“ при Столична регионална дирекция за национален строителен контрол.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на В. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 510 (петстотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: